

tanrinyasasi.org

Tanrı'nın Yasası: Ek 4: Hristiyanın Saçı ve Sakalı

TANRI'NIN ÇOK BASİT BİR BUYRUĞU — AMA TAMAMEN GÖZ ARDI EDİLMİŞ

LEVİLİLER 19:27'DEKİ BUYRUK

Erkeklerin saçlarını ve sakallarını Tanrı'nın tarif ettiği şekilde bırakmalarıyla ilgili buyruğun, neredeyse tüm Hristiyan mezheplerince tamamen göz ardı edilmesine dair hiçbir Kutsal Kitap gerekçesi yoktur.

Bunun, Kutsal Kitap dönemi boyunca tüm Yahudiler tarafından aralıksız olarak yerine getirilen bir buyruk olduğu bilinmektedir. Bugünün ultra-Ortodoks Yahudileri de bu buyruğu hâlâ yerine getirmektedir, ancak metni yanlış yorumladıkları için bazı unsurları Kutsal Kitap dışı şekillerde uygulamaktadırlar.

Ayrıca, İsa'nın, tüm elçilerinin ve öğrencilerinin, Levililer 19:27 dahil olmak üzere, Tevrat'ta yer alan tüm buyruklara sadakatle uymuş olduğuna şüphe yoktur:

“Başın etrafındaki kılları tıraş etmeyin veya sakalın ana hatlarını cilde yakın tıraş etmeyin.”

YUNAN VE ROMA ETKİSİ

İlk Hristiyanlar, saç ve sakalla ilgili buyruktan sapmaya, büyük ölçüde Hristiyanlığın ilk yüzyıllarındaki kültürel etkiler nedeniyle başladılar.

KÜLTÜREL UYGULAMALAR VE TAVİZ

Hristiyanlık [Greko-Romen dünyasına](#) yayılırken, iman edenler kendi kültürel alışkanlıklarını da beraberlerinde getirdiler. Hem Yunanlılar hem de Romalılar, saç ve sakal tıraşı da dâhil olmak üzere temizlik ve bakım konusunda belirli normlara sahipti. Bu uygulamalar zamanla, putperest kökenli Hristiyanlar arasında alışkanlık hâline geldi ve Tanrı'nın Yasası'na uymanın yerini aldı.

İlk Hristiyanlar, Roma ve Yunan görünümünden etkilenmiş, saç ve sakal konusundaki Tanrı buyruğunu göz ardı etmeye başlamışlardır.

KİLİSENİN DİRENEMEMESİ

Bu, kilise liderlerinin, kültürel değerlere ve pratiklere rağmen peygamberlerin ve İsa'nın öğretilerine sadık kalmanın gerekliliğini vurgulamada kararlılık göstermeleri gereken dönemdi.

Tanrı'nın herhangi bir buyruğu konusunda taviz verilmemeliydi. Ancak bu kararsızlık kuşaktan kuşağa aktarıldı ve halkın Tanrı'nın Yasası'na sadık kalma kapasitesini zayıflattı.

TANRI TARAFINDAN KORUNAN KALANLAR

Bu zayıflık günümüzde hâlâ devam etmektedir ve bugünkü kilise, İsa'nın kurduğu topluluktan oldukça uzak bir hâl almıştır. Bu topluluğun hâlâ varlığını sürdürüyor olmasının tek nedeni, Tanrı'nın her

zaman olduğu gibi içinden bir kalanı korumuş olmasıdır:
“Baala diz çökmemiş, onu öpmemiş yedi bin kişi kaldı” (1. Krallar 19:18).

BUYRUĞUN ÖNEMİ

İTAATİ HATIRLATAN BİR SEMBOL

Saç ve sakalla ilgili buyruk, kişinin itaatinin ve dünyasal etkilerden ayrılışının somut bir göstergesidir. Bu, kültürel ya da toplumsal normlara değil, Tanrı'nın talimatlarına adanmış bir yaşam tarzını yansıtır.

Kutsal Yazılar'da, Tanrı'nın saç ve sakalla ilgili buyruğunu iptal ettiğini belirten hiçbir ayet yoktur. İsa ve öğrencilerinin tamamı bu buyruğa göre saç ve sakal bırakmıştır.

İsa ve elçileri bu itaatin örneğini yaşamışlardır ve onların örneği, modern imanlılara, bu genellikle göz ardı edilen buyruğu Tanrı'nın kutsal Yasası'na sadakatin bir parçası olarak yeniden benimsemeleri için ilham olmalıdır.

İSA, SAKALI VE SAÇI

MÜKEMMEL ÖRNEK OLARAK İSA

Mesih İsa, hayatı boyunca, sonsuz yaşama kavuşmak isteyen birinin bu dünyada nasıl yaşaması gerektiğine dair en üstün örneği verdi. Bunu, saç ve sakalla ilgili olanlar da dahil olmak üzere, Babanın tüm buyruklarına uymanın önemini göstererek yaptı.

O'nun örneği hem kendi çağdaşları hem de sonraki nesillerdeki öğrencileri için iki önemli yön taşır.

RABİNLİK GELENEKLERİNE KARŞI DURUŞ

İsa'nın [Tora](#)'ya olan sadakati, yaşadığı dönemde Yahudi hayatına egemen olan birçok hahamî öğretinin yanlışlarını ortaya koydu. Bu öğretiler, görünüşte Tora'ya son derece sadık gibi dursa da, gerçekte insan geleneklerinden ibaretti ve halkı bu geleneklere “bağlı” tutmak için tasarlanmıştı.

SAF VE LEKESİZ BİR İTAAT

İsa, Tora'ya —sakalı ve saçıyla ilgili buyruklar dahil— sadakatle uyarak, bu çarpıtmaları reddetti ve Tanrı'nın Yasası'na lekesiz, saf bir itaati gözler önüne serdi.

İSA'NIN SAKALI, PEYGAMBERLİK VE ACISI

İsa'nın sakalının önemi, peygamberlikte ve çektiği acılarda da vurgulanmıştır. [Acı çeken kul](#) olarak Mesih'in çektiği işkenceleri anlatan Yeşaya peygamberliğinde, İsa'nın sakalının yolunup kopartıldığı belirtilmiştir:

“Sırtımı dövenlere, yanaklarımı sakalımı yolanlara sundum; yüzümü aşağılamalardan ve tükürükten gizlemedim” (Yeşaya 50:6).

Bu detay, sadece fiziksel acıyı değil, aynı zamanda Tanrı'nın buyruklarına olan sarsılmaz sadakatini de ortaya koyar. O'nun örneği bugün de imanlılara, yaşamlarının her alanında Tanrı'nın Yasası'na saygı gösterme çağrısı yapmaktadır.

BU EBEDİ BUYRUĞU DOĞRU ŞEKİLDE NASIL UYGULAMALIYIZ?

SAÇ VE SAKAL UZUNLUĞU

Erkekler saçlarını ve sakallarını, uzaktan bakıldığında dahi belirgin olacak şekilde bırakmalıdır. Ne aşırı uzun ne de çok kısa olmalı, ancak temel ilke şudur: saç ve sakal, cilt yüzeyine yakın biçimde kırılmamalıdır.

DOĞAL SINIRLARI TIRAŞ ETMEYİN

Saç ve sakal doğal sınırlarında tıraş edilmemelidir. Buyruğun özü, *pe'ah* (פאה) İbranice kelimesine dayanır; bu kelime “kenar, uç, sınır, yan” anlamına gelir. Burada kastedilen, kılların uzunluğu değil, doğal saç çizgisi ve sakal konturudur.

Örneğin aynı *pe'ah* kelimesi, bir tarlanın kenarları için de kullanılır:

“Ülkenizin ürününü biçtiğinizde, tarlanızı tamamen biçmeyin ve hasadın arta kalanlarını toplamayın” (Levililer 19:9).

Açıktır ki burada buğdayın boyu ya da yüksekliği değil, tarlanın fiziksel kenarlarından söz edilmektedir. Aynı ilke saç ve sakal için de geçerlidir.

TANRI'DAN KORKAN VE OĞLU İSA MESİH'İ TAKİP EDEN HER ERKEK İÇİN SAÇ VE SAKAL.

DOĞRU

Saçın (tüm kenarlar), sakalın (boyun dahil) ve bıyığın doğal hatları vardır. Değiştirilmemiştir.

YANLIŞ

Saçın, sakalın ve bıyığın doğal hatları değiştirilmiştir.

tanrininyasasi.org

BU BUYRUĞU YERİNE GETİRMEK İÇİN GEREKLİLER

1. **Görünürlük Sağlayın:** Saç ve sakal görünür ve fark edilir olmalıdır; bu, Tanrı'nın emrettiği ayrımı yansıtır.
2. **Doğal Kenarları Koruyun:** Saç çizgisi ve sakal kenarlarının doğal sınırlarını tıraş etmeyin veya düzeltmeyin.

Bu ilkelere uyarak erkekler, saç ve sakallarıyla ilgili bu ilahi buyruklara sadık kalarak, Tanrı'nın ebedi buyruklarını onurlandırabilirler.

TANRI'NIN BU BUYRUĞUNA UYMAMAK İÇİN GEÇERSİZ GEREKÇELER

GEÇERSİZ GEREKÇE:

“Sakalı olmak isteyenler için geçerli bir buyruk”

Bazı erkekler, hatta bazı Mesihçi liderler, sakallarını tamamen tıraş ettikleri için bu buyruğa uymaları gerekmediğini savunur. Bu mantıksız akıl yürütmeye göre, bu buyruk yalnızca birisi “sakal bırakmak” isterse geçerli olurdu. Yani bir erkek sakal (veya saç) bırakmak istemediği sürece Tanrı'nın talimatlarını dikkate almak zorunda değildir.

Bu kullanışlı sav, kutsal metinde yer almaz. Ayetlerde “eğer” ya da “duruma göre” gibi şartlı ifadeler yoktur—yalnızca saç ve sakalın nasıl korunması gerektiğine dair açık ve doğrudan talimatlar vardır. Bu mantığı başka buyruklara da uygularsak, örneğin Şabat hakkında şöyle denebilir:

- “Ben hiçbir günü kutsal saymıyorum, o yüzden yedinci günü de tutmak zorunda değilim.” ya da
- “Tabağımdaki etin ne eti olduğunu sormuyorum, o yüzden yasaklı etlerle ilgili buyruğa uymuyorum.”

Bu tür bir tutum Tanrı'yı ikna etmez. Çünkü Tanrı, bu kişinin buyruklarını bir sevinç kaynağı olarak değil, var olmamasını tercih ettiği bir yük olarak gördüğünü bilir. Bu yaklaşım, mezmurların yazarlarının tutumunun tam tersidir:

“Ya RAB, yasalarını anlamamı öğret ki onları hep izleyeyim. Anlayış ver ki Yasa'nı tutayım, onu bütün yüreğimle yerine getireyim” (Mezmurlar 119:33-34).

GEÇERSİZ GEREKÇE:

“Bu sakal ve saç buyruğu çevredeki putperest toplumların ölümlerle ilgili gelenekleriyle ilgiliydi”

Saç ve sakal buyruğu, genellikle Levililer 19. bölümdeki çevre ayetlerde geçen putperest ölümlerle ilişkilendirilerek yanlış yorumlanır. Ancak bağlam dikkatlice incelendiğinde ve Yahudi geleneği göz önüne alındığında, bu görüşün Kutsal Yazılar'da sağlam bir temeli olmadığı anlaşılır.

Bu buyruk, kişinin dış görünüşüyle ilgili açık bir talimattır; **ölüyle ilgili herhangi bir pagan geleneğine ya da başka bir putperest uygulamaya dair hiçbir ima içermez.**

LEVİLİLER 19. BÖLÜMÜN GENİŞ BAĞLAM

Levililer 19. bölüm, günlük yaşamla ve ahlakla ilgili pek çok farklı buyruk içerir. Bunlardan bazıları şunlardır:

- Fal ve büyü yapmamak (Levililer 19:26)
- Ölü için vücuda kesik atmamak ve dövme yaptırmamak (Levililer 19:28)
- Fuhuşa izin vermemek (Levililer 19:29)
- Yabancılarla iyi davranmak (Levililer 19:33-34)
- Yaşlılara saygı göstermek (Levililer 19:32)
- Dürüst tartı ve ölçü kullanmak (Levililer 19:35-36)
- Farklı tohumları karıştırmamak (Levililer 19:19)

Bu buyrukların her biri, Tanrı'nın halkı içinde kutsallık ve düzen kurma arzusunu yansıtır. Bu nedenle her buyruk, kendi bağlamında değerlendirilmelidir. Sadece 28. ayette ölü için kesikler yapılmasından ya da 26. ayette büyüden bahsedildiği için, 27. ayetteki saç ve sakal buyruğunun da putperestlik ile ilgili olduğunu iddia etmek doğru değildir.

BUYRUĞUN KOŞULLU BİR ŞEKLİ YOKTUR

KUTSAL YAZILARDA HİÇBİR İSTİSNA YOK

Tanah'ta (İbranice Kutsal Yazılar) saç ve sakal tıraşının yas tutulmasıyla ilişkili olduğu bazı yerler bulunsa da, **hiçbir yerde bir erkeğin yas tutmadığı sürece saçını ve sakalını tıraş edebileceği** yazmaz.

Bu tür bir şart, Tanrı'nın Yasası'nda yer almayan insan uydurması bir eklemedir. Tanrı'nın açıkça verdiği buyruklara istisna getirmeye çalışmak, açıkça O'na tam itaati **engellemek** anlamına gelir.

BUYRUKLARI KEYFİ ŞEKİLDE AYARLAMAK İSYANDIR

Tanrı'nın buyruklarını kişisel rahatlığa göre eğip bükme yaklaşımı, Tanrı'nın iradesine teslimiyet ruhuyla bağdaşmaz. Ölüler için tıraş edilmeye dair uyarılar, bu bahanenin, saç ve sakal konusundaki buyrukları çiğnemek için kullanılabilecek geçerli bir mazeret olmadığını açıkça ortaya koyar.

ORTODOKS YAHUDİLER

BU BUYRUĞU NASIL ANLIYORLAR

Saç ve sakal kesimiyle ilgili bazı ayrıntıları açıkça yanlış anlamış olsalar da, Ortodoks Yahudiler eski çağlardan beri Levililer 19:27'deki buyruğu putperest uygulamalarla ilgili yasalardan ayrı bir buyruk olarak anlamışlardır.

Bu ayrımı korurlar ve bu yasağın, yas tutma ya da putperest ritüellerle ilgili değil, kutsallık ve ayrılmışlık ilkesini yansıttığını kabul ederler.

İBRANİCE TERİMLERİN ANALİZİ

27. ayette kullanılan İbranice kelimeler, örneğin *taqqifu* (תקפו) yani “etrafını tıraş etmek/kesmek” ve *tashchit* (תשחית) yani “zarar vermek” ya da “bozmak”, Tanrı’nın halkından beklediği kutsallık görüntüsünü aşağılayacak şekilde bir erkeğin doğal görünümünü değiştirmeye karşı bir yasağı ifade eder.

Bu yasağın, önceki veya sonraki ayetlerde tarif edilen putperest uygulamalarla doğrudan bir bağlantısı yoktur.

BUYRUK BİR KUTSALLIK İLKESİ OLARAK

Levililer 19:27’nin putperest ritüellerle ilgili olduğunu iddia etmek hatalı ve önyargılıdır. Bu ayet, İsrail halkının davranış ve görünüşünü yönlendiren buyruklar bütünüünün bir parçasıdır ve her zaman yas ya da putperestlik ritüellerinden bağımsız, ayrı bir buyruk olarak anlaşılmıştır.

İSA’NIN ÖĞRETİSİ: SÖZ VE ÖRNEKLE

Gerçek Mesih takipçisi, her şeyde O’nun hayatını model alır. İsa açıkça söyledi: Eğer O’nu seviyorsak, Baba’ya ve Oğul’a itaat edeceğiz.

Bu, zayıf olanlara değil; gözünü Tanrı’nın Krallığı’na dikmiş ve sonsuz yaşamı elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olanlara yönelik bir taleptir—bu, arkadaşlardan, kiliseden ve aileden gelen karşı çıkmalara yol açsa bile.

HRİSTİYANLIĞIN ÇOĞU TARAFINDAN YOK SAYILAN BUYRUKLAR

Saç ve sakalla ilgili buyruklar, [tzitzit](#), [sünnet](#), [Şabat](#) ve [yasaklı etler](#) neredeyse tüm Hristiyan dünyası tarafından görmezden gelinmektedir. Kalabalığı takip etmeyenler mutlaka zulümle karşılaşacaktır—tıpkı İsa’nın söylediği gibi.

Tanrı’ya itaat cesaret ister, fakat ödülü sonsuzluktur.